ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΤΕΤΡΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ ΙΑ'- ΑΡ. 11-240

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
(Στοά Πεσμαζόγλου)

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοά Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνα: 31-534

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Έτησία	Δρ. 380	Έτησία	£ 2
Έξάμηνος	» 200	Έξάμηνος	» 1.5
Τρίμηνος	» 100	Άμερικῆς	$ 12

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΤΛΑΣ
ΤΟΜΟΣ Δ'
ΔΡΑΧΜ. 20
15 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ΠΕΜΠΤΗ
2
ΙΟΥΛΙΟΥ 1936
Ἀνατολὴ ἡλίου 5.09'—Δύσις 7.48'
Κατάθεσις Ζώνης Θεοτόκου
Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμοκρασία: μεγ. 29.2, ἐλ. 18.6
Ὑγρασία μετρία. Ἄνεμοι μέτριοι.
Θάλασσα τεταραγμένη.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 759.8

Η ΕΛΛΑΣ ΚΑΙ Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ

Ὅτι ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν διανύει κρίσιν σοβαρωτάτην εἶνε ἀναμφισβήτητον. Ὁ διεθνὴς αὐτὸς θεσμός, ὀφειλόμενος εἰς μίαν ἔμπνευσιν τοῦ Προέδρου Οὐίλσωνος, ἱδρύθη μὲ πολλὰς ἐλπίδας, αἱ ὁποῖαι ἀπεδείχθησαν χιμαιριναί ὅταν ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν ὑπέστη τὴν δοκιμασίαν τῆς πραγματικότητος.

Ἡ Ἑλλὰς κατέμαθεν εἰς βάρος ἑαυτῆς τὴν ἀδυναμίαν τοῦ θεσμοῦ τούτου, ὅταν ἡ Ἰταλία κατέλαβε τὴν Κέρκυραν, βομβαρδίσασα ἀναιτίως τὸ φρούριον της καὶ προκαλέσασα θύματα μεταξὺ τοῦ ἀμάχου πληθυσμοῦ, ἐπεκτείνασα δὲ μετὰ τοῦτο τὴν κατοχήν της ἐπὶ τῶν Παξῶν. Ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν τότε, μὴ θέλουσα νὰ χράνῃ τὴν Ἰταλίαν, δὲν ἐκινήθη καθ' ὁλοκληρίαν, ἀλλ' ἀφῆκε τὴν διπλωματίαν νὰ κινητοποιήσῃ τὴν Πρεσβευτικὴν Διάσκεψιν, ἡ ὁποία ἐξέδωκε μίαν ἀπόφασιν πᾶν ἄλλο ἢ ἀκριβοδικαίαν. Ἡ Ἑλλάς, ἀντιθέτως, εἶδε τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν κινουμένην μὲ κεραυνοβόλον ταχύτητα ἐναντίον της, ὅταν ἡ ἔκφρων δικτατορία τοῦ στρατηγοῦ Παγκάλου ἐνήργησεν εἰσβολὴν εἰς τὸ Βουλγαρικὸν ἔδαφος.

Τοῦτο ὑπῆρξε σταθερῶς ἔκτοτε τὸ χαρακτηριστικὸν τῆς δράσεως τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν. Οὐδέποτε ἐτόλμησε νὰ δυσαρεστήσῃ ἰσχυρὸν μέλος της παρασπονδοῦν εἰς βάρος ἀσθενεστέρου. Ἡ Ἰαπωνία εἰσέβαλεν οὕτως ἀνενόχλητος εἰς τὴν Μαντζουρίαν καὶ τὴν Κίναν, ἡ δὲ Ἰταλία δὲν ἐδίστασε, παρὰ τὴν ἐτυμηγορίαν 52 Κρατῶν-μελῶν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν καὶ παρὰ τὰς οἰκονομικὰς κυρώσεις, νὰ καταπατήσῃ διατάξεις τοῦ Κατασταστικοῦ καὶ νὰ καθυποτάξῃ τὴν Ἀβησσυνίαν, καταρδεύουσα αὐτὴν διὰ τῶν διαβρωτικῶν καὶ ἀσφυξιογόνων ἀερίων. Ἡ μέχρι τοῦδε παταγώδης ἀποτυχία τοῦ θεσμοῦ τῆς Γενεύης ὁμολογεῖται, ἄλλωστε, ἀπεριφράστως ἀπὸ τοὺς ὑπευθύνους κυβερνήτας τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Μεγάλης Βρεταννίας.

Τὸ νὰ σταματήσῃ, ἐν τούτοις, κανεὶς εἰς αὐτὴν τὴν μονόπλευρον διαπίστωσιν δὲν ἔχει καμμίαν θετικὴν ἀξίαν. Καί, συγκεκριμένως ἀπὸ τῆς Ἑλληνικῆς ἀπόψεως, ἐὰν ὄντως πιστεύῃ κανεὶς ὅτι ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν ἐχρεωκόπησεν ὁριστικῶς καὶ ἀθεραπεύτως, θὰ πρέπῃ, ἄν εἶνε στοιχειωδῶς λογικός, νὰ ὑποδείξῃ τί πρέπει νὰ πράξῃ ἡ Ἑλλὰς κατόπιν τούτου. Νὰ κηρυχθῇ ὑπὲρ τῆς ἀποχωρήσεώς της ἐκ Γενεύης; Νὰ φροντίσῃ νὰ προσκολληθῇ, μικρὰ καὶ ἀνίσχυρος δύναμις αὐτή, εἰς τὸ ἅρμα μιᾶς μεγάλης Δυνάμεως, καὶ ποίας; Ἢ νὰ θεωρήσῃ ὅτι ἀρκετὸν εἶνε νὰ ἀνήκῃ εἰς τὴν Βαλκανικὴν Συνεννόησιν — προσπαθοῦσα, μάλιστα, νὰ μὴ πολυεκτεθῇ εἰς ὑποχρεώσεις; Διότι κάποιαν, ἐπὶ τέλους, πρακτικὴν συνέχειαν πρέπει νὰ ἔχῃ ἡ διαπίστωσις τοῦ ἀπολύτως ἀνωφελοῦς τοῦ νὰ βασίζεται πλέον κανεὶς ἐπὶ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, δεδομένου ὅτι κανεὶς δὲν θὰ εἶχε τὴν παιδαριώδη ἀφέλειαν νὰ ὑποστήριξῃ ὅτι ἡ Ἑλλὰς θὰ ἔπρεπε νὰ τηρήσῃ πολιτικὴν «λαμπρᾶς ἀπομονώσεως», προσπαθοῦσα νὰ τὰ ἔχῃ καλὰ μὲ ὅλας τὰς Δυνάμεις εἰς στιγμὰς κρισιμοτάτων συγκρούσεων διεθνῶν συμφερόντων καὶ ὅταν ἡ γεωγραφικὴ θέσις της εἶνε οἵα εἶνε.

Ἀλλὰ νομίζομεν ὅτι δὲν ἀπαιτεῖται καμμία διπλωματικὴ σοφία διὰ νὰ εὕρῃ κανεὶς τὴν μόνην λογικὴν κατεύθυνσιν, τὴν ὁποίαν ἐπιβάλλει τῆς Ἑλλάδος τὸ συμφέρον. Ἐν πρώτοις, ὅσον κρισιμωτέρα ἀποβαίνει ἡ διεθνὴς κατάστασις, τόσον ἐπιτακτικωτέρα παρίσταται ἡ ἀνάγκη τῆς ἐνισχύσεως τῶν περιφερειακῶν λεγομένων συμφώνων. Ἡ Ἑλλὰς ἔχει κάθε συμφέρον νὰ διατηρήσῃ ἰσχυροτάτους καὶ στενωτάτους τοὺς δεσμούς της μὲ τὴν Τουρκίαν καὶ μὲ τὰ Βαλκανικὰ Κράτη. Ἡ Ἑλλὰς ἔχει ἀκόμη ἓν σύμφωνον φιλίας μὲ τὴν Ἰταλίαν καὶ θὰ ἔχῃ ἀσφαλῶς συμφέρον νὰ μετάσχῃ ἐνὸς Μεσογειακοῦ συμφώνου, ἐάν, ὅπως πιθανολογεῖται, τοιοῦτόν τι σύμφωνον ἤθελε προκύψει ἀπὸ τὰς συνομιλίας τοῦ Μοντραί. Ἀλλ' ἡ Ἑλλάς, ὑπὲρ πάντα ταῦτα, ἔχει συμφέρον ἀπόλυτον καὶ αὐτονόητον νὰ ταχθῇ ἐνθέρμως μὲ τὸ μέρος ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι πρεσβεύουν ὅτι, ἀκριβῶς ἐπειδὴ ἐκ τῶν πραγμάτων κατεδείχθη ὅτι ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν δὲν ἀνταπεκρίθη εἰς τὸν προορισμόν της, πρέπει νὰ ἀναδιοργανωθῇ ἐπὶ βάσεως πρακτικωτέρας, οὕτως ὥστε νὰ δύναται τοῦ λοιποῦ νὰ εἶνε χρήσιμον καὶ ἀποδοτικὸν ὄργανον συλλογικῆς ἀσφαλείας.

Εἶνε χαρακτηριστικώτατον τὸ φαινόμενον ὅτι, ἐνῷ πάντοθεν ἀνομολογεῖται ἡ ἀποτυχία τοῦ θεσμοῦ τῆς Γενεύης, ἡ μεγίστη πλειονότης τῶν μελῶν της, καὶ δὴ αἱ ἰσχυρότεραι δυνάμεις ποὺ μετέχουν αὐτῆς — ἡ Ἀγγλία, ἡ Γαλλία, ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις — δὲν καταλήγουν καθόλου εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν πρέπει νὰ διαλυθῇ, ἀλλὰ τοὐναντίον, τονίζουν ὅτι ἐπιβάλλεται νὰ ἀναδιοργανωθῇ. Τοῦτο ἐτόνισε χθὲς καὶ ὁ Πρωθυπουργὸς τῆς Γαλλίας κ. Μπλούμ, ἐπιμείνας εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς διατηρήσεως τῆς Κ.Τ.Ε., χρησιμοποιούσης διὰ τὴν ἀναδιοργάνωσίν της τὰ διδάγματα τὰ ἐκ τῆς Ἰταλοαιθιοπικῆς διενέξεως. Ἔχει δὲ ἀναμφισβητήτως ὁ θεσμὸς αὐτὸς ἐν ἑαυτῷ τὰ σπέρματα καὶ τὰς δυνατότητας μιᾶς νέας ὀργανώσεως, πρακτικωτέρας, δυναμένης νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὴν ἰδέαν τῆς ὁμαδικῆς ἀσφαλείας.

Ὅτι τοῦτο οὕτως ἔχει, ἀποδεικνύεται καὶ ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ Ἰταλία καίτοι θὰ ἠνχετο τὴν πλήρη διάλυσιν τοῦ θεσμοῦ τῆς Γενεύης, δὲν ἀποφασίζει νὰ ἀποχωρήσῃ αὐτοῦ, καίτοι ἐπανειλημμένως ἕως τώρα προαγήγγειλε τὴν ἀποχώρησίν της ἐν εἴδει ἀπειλῆς καὶ μολονότι τὸ ὅτι ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῆς Κοινωνίας ἐδέχθη ν' ἀκούσῃ μετ' εὐλαβοῦς προσοχῆς τὸν Αὐτοκράτορα τῆς Ἀβησσυνίας θὰ τῆς παρεῖχεν ἀφορμὴν ὁριστικῆς ἀποχωρήσεως. Ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν πρέπει νὰ διατηρηθῇ, ἀνασυγκροτουμένη εἰς ὄργανον ὁμαδικῆς ἀσφαλείας. Καὶ ἡ Ἑλλὰς δὲν πρέπει νὰ μὴν ἔχῃ γνώμην ἐπὶ τοῦ σοβαρωτάτου τούτου θέματος. Ἀκριβῶς διότι εἶνε δύναμις μικρά, ἀκοιβῶς διότι ἡ θέσις της ἡ γεωγραφικὴ εἶνε τόσον ἐπισφαλής, ὀφείλει νὰ ταχθῇ σαφῶς καὶ ἀποφασιστικῶς ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως, τῆς ἀναδιοργανώσεως καὶ τῆς ἐνισχύσεως τοῦ θεσμοῦ τῆς Γενεύης. Οὕτω θὰ ἐξυπηρέτει τὰ πραγματικὰ συμφέροντά της.

Τοῦτο οὐδόλως θὰ ἠδύνατο νὰ ἑρμηνευθῇ ὡς ἐπίδειξις ἐχθρότητος κατὰ τῆς Ἰταλίας. Ἡ Ἰταλία, ἄλλως τε, πρακτικῶς ἐπέτυχεν ὅ,τι ἐπεδίωκεν εἰς τὴν Ἀβησσυνίαν — τοὐλάχιστον ἀπὸ τῆς στρατιωτικῆς ἀπόψεως. Ἡ Ἑλλὰς κηρυσσομένη ὑπὲρ μιᾶς ὁμαδικῆς ἀσφαλείας καὶ ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως καὶ πρακτικῆς ἐνισχύσεως ἑνὸς θεσμοῦ δικαιοτάτου καὶ ἀναγκαιοτάτου διὰ τὴν ἐθνικὴν δικαιοσύνην, καὶ τὰ ἰδικά της συμφέροντα νομιμοφρόνως ἐξυπηρετεῖ καὶ ἐμπράκτως ἀποδεικνύει τὴν προσήλωσίν της εἰς μερικὰς ἠθικὰς ἀρχάς, αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν θώρακα τῶν ἀσθενεστέρων κατὰ τῆς αὐθαιρεσίας τῶν ἰσχυροτέρων, ὅταν οἱ πρῶτοι ἑνωθοῦν ἐν ἀλληλεγγύῃ πέριξ τῶν ἐν λόγῳ ἀρχῶν.

Σοβιετικαὶ μεταρρυθμίσεις

Αἱ ἐκτρώσεις εἰς τὴν Σοβ. Ρωσσίαν

Μία ἐνδιαφέρουσα συζήτησις

Ἡ σοβιετικὴ κυβέρνησις ἐξεπόνησεν ἐσχάτως ἐν σχέδιον νόμου, διὰ τοῦ ὁποίου ἀπαγορεύει τὴν ἐκτέλεσιν ἠθελημένων ἐκτρώσεων καὶ καταργεῖ τὸ διάταγμα τῆς 18ης Νοεμβρίου 1920, τὸ ὁποῖον εἶχε νομιμοποιήσει τὰς ἐκτρώσεις. Εἰς τὴν εἰσηγητικὴν ἔκθεσιν τοῦ νομοσχεδίου τοῦτου, τονίζεται ὅτι ἡ τότε παραχωρηθεῖσα ἄδεια εἶχε προσωρινὸν χαρακτῆρα, καὶ ὅτι εἶχεν ὑπαγορευθῇ ἐκ τῆς ἀνάγκης ὅπως δοθῇ εἰς τὰς γυναῖκας ὅλος ὁ ἀπαιτούμενος καιρὸς διὰ νὰ μετάσχουν τῶν ἀγώνων τῆς ἀνοικοδομήσεως. Ἐπειδὴ ἔκτοτε αἱ συνθῆκαι τῆς ζωῆς μετεβλήθησαν, ἡ σοβιετικὴ κυβέρνησις — λέγει ἡ εἰσηγητικὴ ἔκθεσις — αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην ἀπαγορεύσῃ ἐφεξῆς τὴν ἐκτέλεσιν ἠθελημένων ἐκτρώσεων, αἱ ὁποῖαι εἶνε καὶ ἐπικίνδυνοι διὰ τὴν ὑγείαν. Ἐξ ἀφορμῆς τοῦ νομοσχεδίου τούτου, τὸ ὁποῖον μέλλει νὰ ἀνατρέψῃ μίαν κατάστασιν ἰσχύουσαν ἀπὸ δεκαεξαετίας, ἤρχισε μεγάλη συζήτησις εἰς τὸν σοβιετικὸν τύπον, ἡ ὁποία παρουσιάζει ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον, διότι ἐκφράζει τὰς γνώμας ὄχι τῶν ἐφημερίδων ἀλλὰ τῶν ἀναγνωστῶν.

Εἰς τὴν «Πράβδαν» μία γυναῖκα, ἡ Νίνα Ἄγροβα, ἀναγνωρίζει ὅτι εἶνε εὐχάριστον νὰ ἔχῃ κανεὶς παιδιά, ὅταν τὰ ἀγαπᾷ καὶ ὅταν εἶνε βέβαιος ὅτι θὰ τὰ ἀναθρέψῃ χωρὶς νὰ τοὺς λείψῃ τίποτε. Ὅταν ὅμως τοῦ ἔλθουν τὸ ἓν κατόπιν τοῦ ἄλλου τὰ παιδιὰ καὶ τὰ αἰσθάνεται ὡς βάρος, τότε «ὁ δυστύχημα εἶνε μεγαλύτερον ἀπὸ τὴν ἔκτρωσιν. Τὰ πολλὰ παιδιὰ δὲν ἀφίνουν οὔτε λεπτοῦ καιρὸν εἰς τὴν γυναῖκα πράγμα τὸ ὁποῖον εἶνε ἄδικον. Τὸ νομοσχέδιον ἔχει τὸ πλεονέκτημα ὅτι θέλει νὰ παίρνῃ ὁ κόσμος τὸν γάμον στὰ σοβαρά, ἀλλὰ εἶνε πρόωρον ἀκόμη νὰ ἀπαγορευθοῦν αἱ ἐκτρώσεις. Δὲν ὑπάρχουν ἀκόμη πολλὰ καὶ καλὰ ἐστιατόρια, εἰς τὰ ὁποῖα νὰ ἠμπορῇ ἡ μητέρα νὰ πάῃ τὰ παιδιά της χωρὶς νὰ πληρώνῃ καὶ τὴν τελευταίαν της πεντάραν. Δὲν ὑπάρχουν ἀκόμη ἀρκετοὶ παιδικοὶ κῆποι καὶ ἀρκετὰ πλυντήρια, ὥστε ν' ἀνακουφίζεται κάπως ἡ μητέρα. Μόνον ὅταν πραγματοποιηθοῦν αὐταὶ αἱ πρόοδοι, θὰ ἠμπορῇ νὰ γίνεται σκέψις περὶ αὐξήσεως τῆς οἰκογενείας.

Εἰς τὴν ἀπαισιόδοξον αὐτὴν ἀναγνώστριαν ἀπαντᾷ μία ἄλλη περισσότερον αἰσιόδοξος. Ὁ τοκετός, λέγει, χάρις εἰς τὰς προόδους τῆς ἐπιστήμης, δὲν εἶνε τώρα τόσον ὀδυνηρός. Ἔπειτα, ἄν ἀρχίσωμεν ἀπὸ τώρα νὰ μὴ κάμνωμεν ἐκτρώσεις, ἔως ὅτου σχηματίσωμεν πολυμελῆ οἰκογένειαν ἐκ πέντε ἢ ἑπτὰ ἢ δέκα τέκνων θὰ παρέλθουν πολλὰ ἔτη. Εἰς τὸ διάστημα τοῦτο ἡ χώρα θὰ ἐξελιχθῇ καὶ θὰ ἔχῃ πραγματοποιήσει δλας ἐκείνας τὰς προόδους, τὰς ὁποίας ἡ ἀπαισιόδοξος ἀναγνώστρια θεωρεῖ ὡς προϋποθέσεις...

Εἰς τὴν «Λενινγκράντσκαγια Πράβντα» μία ἠθοποιὸς χαιρετίζει μὲ ἐνθουσιασμὸν τὸ νέον νομοσχέδιον. «Ἡ πλειονότης τῶν ἠθοποιῶν, λέγει, φοβεῖται ἐκ συνηθείας μήπως ἡ μητρότης τὰς ἀπομακρύνῃ ἀπὸ τὴν σκηνήν. Ἀλλ' αὐτὸ δὲν εἶνε ὀρθόν. Ὑπάρχουν ἤδη πολλαὶ ἠθοποιοὶ μητέρες καὶ ἐγὼ ἡ ἰδία, ἡ ὁποία παίζω ἀπὸ δεκατριῶν ἐτῶν εἰς τὴν ὄπεραν, ἀνέθρεψα ἕνα παιδάκι. Νομίζω ὅτι ἡ γυναῖκα τότε φοβεῖται τὴν ἐγκυμοσύνην ὅταν ἀπέτυχεν εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ συζύγου. Ἡ ἀπαγόρευσις τῶν ἐκτρώσεων θὰ ἐξαναγκάσῃ τὰς γυναῖκας νὰ προσέχουν περισσότερον εἰς τὸ ἑξῆς».

Μία ἄλλη ὅμως, ἔχει τὰς ἐπιφυλάξεις της. Τί θὰ γίνουν αἱ ἠθοποιοί, αἱ ἀεροπόροι, αἱ μηχανικοὶ κλπ. Ἀπόλυτος ἀπαγόρευσις τῶν ἐκτρώσεων ἰσοδυναμεῖ μὲ καταδίκην διαρκοῦς ἐγκυμοσύνης, λέγει. Ἐπὶ ἓξ μῆνας ἐκ τῶν δώδεκα ἡ ἠθοποιός, ἡ ἀεροπόρος, ἡ μηχανικός, δὲν θὰ ἠμποροῦν νὰ ἐκπληρώσουν τὴν ἐπαγγελματικὴν των ἀποστολήν. Δι' αὐτὸ πρέπει νὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν αἱ ἀτομικαὶ περιπτώσεις. Ἕνας, πάλιν, ἰατρὸς εἰς τὸ νοσοκομεῖον τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ τοῦ Χαρκόβ, ἀποφεύγων τὰ σχόλια ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου, διαπιστώνει ἐκ τῆς ἐπαγγελματικῆς του πείρας, ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν προσερχομένων δι' ἐκτρωσιν γυναικῶν διαρκῶς μειοῦται. Ἀναφέρει μάλιστα καὶ παραδείγματα γυναικῶν, αἱ ὁποῖαι ζητοῦν νὰ διαγραφοῦν ἀπὸ τὸν κατάλογον τῶν μελλουσῶν νὰ ὑποστοῦν ἔκτρωσιν, διότι ἤλλαξαν γνώμην.

Εἰς τὴν συζήτησιν ἀνεμίχθησαν, φυσικὰ καὶ αἱ φοιτήτριαι. Ἀλλ' αἱ γνῶμαι των ἐδιχάσθησαν. Ἄλλαι ὑ-

(Συνέχεια εἰς τὴν 3ην σελίδα)

Τέχνη καὶ Ζωή

Ἰρλανδία καὶ Ἰρλανδοί

Μία ἱστορία

Μία ἱστορία ἐπαναστάσεων καὶ ἀναρχίας, ἀντεπαναστάσεων καὶ ἐμφυλίων πολέμων, πολιτικῶν πρακτικοπημάτων καὶ προσωπικῶν ἠρωϊσμῶν, μία ἱστορία αἵματος καὶ δυστυχίας, αὐτὴ εἶνε ἡ ἱστορία τῆς Ἰρλανδίας, τῆς «Ἰσπανίας τοῦ Βορρᾶ» καθὼς συνηθίζουν νὰ λένε, τῆς πειὸ παράξενης χώρας τοῦ κόσμου. Τὰ ἐθνικιστικὰ πάθη ἔχουν τόσον βαθειὰ συνταράξει τὸ ἔδαφος αὐτῆς τῆς χώρας ἐπὶ αἰῶνας αἰώνων, ὥστε νομίζει κανεὶς ὅτι θὰ ἦταν ἀδύνατον νὰ γραφῇ μιὰ ἀντικειμενικὴ καὶ ἀμερόληπτη ἱστορία τῆς Ἰρλανδίας. Ἐν τούτοις φαίνεται πὼς ὁ καθηγητὴς "Εντμουντ Κούρτιους κατάφερε νὰ κρατηθῇ σὲ ἐπιστημονικὸ ἐπίπεδο καὶ νὰ δημοσιεύσῃ μίαν Ἱστορία ἀξιόλογη, ὅπως παραδέχονται οἱ Ἄγγλοι κριτικοί, ποὺ ἀρχίζει ἀπὸ τοὺς προϊστορικοὺς χρόνους καὶ τελειώνει στὶς ἡμέρες μας.

Φαίνεται πραγματικὰ πὼς οἱ Ἰρλανδοὶ ἔχουν κάποια συγγένεια φυλετικὴ μὲ τοὺς Ἰσπανοὺς γιατὶ πρῶτοι κάτοικοι τῆς Ἰρλανδίας ἀναφέρονται φυλὲς Ἰσπηρικές. Ἀργότερα ὅμως οἱ Κέλται κατέκτησαν ὅλην τὴν νῆσον καὶ ἔτσι ἐσχηματίσθη ἡ κελτιθηρικὴ φυλή, ἀπὸ τὴν ὁποίαν κατάγονται οἱ σημερινοὶ Ἰρλανδοί. Σώζονται ἀκόμα καὶ τώρα ἀρκετὲς παραδόσεις καὶ θρῦλοι στὴν Ἰρλανδία ποὺ παριστάνουν τοὺς ἐπικοὺς ἀγῶνες μεταξὺ τῶν κατακτητῶν Κελτῶν καὶ τῶν κατακτηθέντων Ἰβήρων. Ὁπωσδήποτε ὅμως φαίνεται πὼς ἔγινε μιὰ ἐξομοίωση μεταξὺ των μὲ πλήρη ἐπικράτηση τῶν Κελτῶν ὅπως φαίνεται καὶ ἀπὸ τὴν κελτικὴ γλῶσσα ποὺ μιλοῦσαν οἱ παληοὶ Ἰρλανδοί. Καὶ δὲν ἀξίζει νὰ σημειωθῇ ἕνα ἄλλο παράξενο γεγονὸς ποὺ δὲν ἀναφέρεται στὶς περισσότερες ἱστορίες, οὔτε στὴν τελευταία Ἱστορία τοῦ καθηγητῆ Κούρτιους. Μετὰ τὴν καταστροφὴ τῆς μεγάλης Ἰσπανικῆς Ἀρμάδας πολλοὶ Ἰσπανοὶ ναῦτες ἔφτασαν ναυαγοὶ καὶ ὀρῆκαν καταφύγιο στὴν Ἰρλανδία ὅπου οἱ κάτοικοι τοὺς ἐπερίθαλψαν μὲ πολλὴ συμπάθεια. Καὶ οἱ Ἰσπανοὶ αὐτοὶ ἔμειναν στὴν Ἰρλανδία καὶ δὲν θέλησαν νὰ ξαναγυρίσουν στὴν Ἰσπανία σὰν νὰ εἶχαν ἐπίγνωση τῆς φυλετικῆς συγγένειας ποὺ τοὺς συνδέει μὲ τοὺς Ἰρλανδούς.

Ὁ ἐμφύλιος πόλεμος ἦταν ἀνέκαθεν στὴν Ἰρλανδία μιὰ κατάσταση σχεδὸν κοινωνική. Ἀπὸ τὸν καιρὸ ἀκόμα ποὺ διαδόθηκε ὁ χριστιανισμὸς σ' αὐτὴ τὴ χώρα οἱ κάτοικοι μάχονται μεταξύ τους. Ἀργότερα οἱ Ἰρλανδοὶ ἄρχισαν νὰ μάχωνται μὲ τοὺς Νορβηγοὺς ποὺ εἶχαν κάνει ἀποβάσεις σὲ μερικὰ σημεῖα τῆς νήσου καὶ ἀπειλοῦσαν ν' ἁπλωθοῦν καὶ στὸ ἐσωτερικὸ καὶ ἀργότερα ἄρχισαν νὰ μάχωνται καὶ μὲ τοὺς Ἄγγλους, ὅταν κάποιος ἀρχαῖος βασιλιᾶς τῶν Ἄγγλων ἀποφάσισε νὰ κατακτήσῃ τὴν Ἰρλανδία.

Ἡ κατάκτηση τῆς Ἰρλανδίας ἐπραγματοποιήθηκε ὕστερα ἀπὸ τοὺς Νορμανδοὺς ποὺ εἶχαν κυριαρχήσει καὶ στὴν Ἀγγλία μὰ δὲν ἦταν κατάκτηση ὁλοκληρωτική, γιατὶ ἕνα μέρος τῆς χώρας ἔμεινε ἐλεύθερο. Ὁπωσδήποτε εἶνε ὅέβαιο πὼς πολυάριθμες νορμανδικὲς οἰκογένειες ἐγκατεστάθηκαν ὁριστικὰ στὴν Ἰρλανδία καὶ ἀφομοιώθηκαν μὲ τοὺς παληοὺς κατοίκους. Ἔτσι φαίνεται ὅτι ἡ ἐθνολογικὴ σύνθεση τῆς ἰρλανδικῆς ἐθνότητος δὲν εἶνε καθόλου ἁπλῆ γιατὶ ἐκτὸς ἀπὸ τὸ παληὸ κελτικὸ καὶ ἰβηρικὸ αἷμα ὑπάρχει ἀκόμη μέσα στὶς φλέβες τῶν σημερινῶν Ἰρλανδῶν αἷμα νορβηγικό, ἀγγλικὸ καὶ νορμανδικό.

Τὴν τελικὴ κατάκτηση τῆς Ἰρλανδίας κατάφεραν νὰ πραγματοποιήσουν οἱ Ἀγγλονορμανδοὶ γιατὶ εἶχαν σύμμαχό τους τὴν ἄγρια διχόνοια ποὺ ἐπικρατοῦσε πάντα μεταξὺ τῶν Κελτιθήρων. Ἐν τούτοις φαίνεται πὼς αὐτοὶ οἱ Κελτίθηρες ἦταν φυλὴ μὲ πολλὰ χαρίσματα. Οἱ γυναῖκες τους ἦταν ὡραῖες καὶ κομψὲς κι' αὐτοὶ εἶχαν μεγάλη κλίση στὴν τέχνη καὶ σεβασμὸ στὴ θρησκεία ποὺ διασώζεται ἀκόμα καὶ τώρα. Δὲν εἶνε παράξενο καὶ ἀσυνήθιστο πρᾶγμα νὰ συναντήσῃ κανεὶς σήμερα Ἰρλανδοὺς νὰ προσεύχωνται γονατισμένοι ὁμαδικὰ στὶς πλατεῖες ἢ στὴ μέση τῶν δρόμων ἄμα συμβαίνει κανένα κρίσιμο γεγονός.

Ἀργότερα ὅταν γινότανε στὴν Ἀγγλία ὁ περίφημος πόλεμος τῶν Δύο Ρόδων ἡ ἀγγλικὴ κατοχὴ στὴν Ἰρλανδία εἶχε καταντήσει σχεδὸν ἀνύπαρκτη καὶ τότε οἱ Ἄγγλοι παρ' ὀλίγον νὰ χάσουν τὴν Ἰρλανδία. Ἀλλὰ καὶ τότε οἱ Ἰρλανδοὶ δὲν κατώρθωσαν νὰ ἐκμεταλλευθοῦν αὐτὴ τὴν περίσταση καὶ ν' ἀνακτήσουν τὴν ἀνεξαρτησία τους γιατὶ ἡ διχόνοια ἐβασίλευε μεταξύ τους. Στὸ τέλος ὁ περίφημος βασιλιᾶς τῶν Ἄγγλων Ἑρρίκος ὁ Η' ἐπῆρε τὸν τίτλο τοῦ βασιλιᾶ τῆς Ἰρλανδίας καὶ ἔτσι ἐπισημοποιήθηκε ἡ προσάρτηση τῆς Ἰρλανδίας στὸ ἀγγλικὸ στέμμα.

Ἡ πολιτικὴ ποὺ ἀκολούθησαν ἐκείνη τὴν ἐποχὴ καὶ ἀργότερα οἱ Ἄγγλοι Βασιλεῖς ἀπέναντι τῶν Ἰρλανδῶν ἦταν πολὺ καταπιεστική. Ἔπαιρναν αὐθαίρετα τὴ γῆ ἀπὸ τοὺς Ἰρλανδοὺς καλλιεργητὲς καὶ τὴν ἔδιναν σὲ Ἄγγλους ἐποίκους. Καὶ οἱ δυστυχεῖς Ἰρλανδοὶ ἀναγκάζονταν νὰ γίνωνται ἢ ὑπηρέτες τῶν Ἄγλων ἢ ἐπαναστάτες. Αὐτὸ τὸ δίλημμα ὑπῆρχε τότε τρομερὸ μπροστά τους. Καὶ εἶνε φανερὸ, ὅτι ἡ πανάρχαια διένεξη μεταξὺ Ἰρλανδῶν καὶ Ἄγγλων, δὲν εἶχε πολιτικὸ χαρακτῆρα ἀλλὰ καθαρώτατα κοινωνικο-οἰκονομικό.

Οἱ Ἰρλανδοὶ ποὺ ἔχαναν τὴ γῆ τους ἐπαναστατοῦσαν συνεχῶς. Στὰ 1595 ἔγινε μεγάλη Ἰρλανδικὴ ἐπανάσταση καὶ τότε ἀναδείχθηκε σὰν ἐθνικὸς ἥρωας ἕνας Ἰρλανδὸς εὐπατρίδης, ὀνόματι Ὀ' Νέϊλ, κόμης τοῦ Τάϋρον, στὸν ὁποῖον ἔστειλαν βοήθεια μὲ μεγάλη προθυμία οἱ Ἰσπανοί. Καὶ οἱ Ἄγγλοι μὲ τὰ πολυάριθμα στρατεύματά τους καὶ τὸν καλύτερο ἐφοδιασμό τους δὲν κατάφεραν νὰ νικήσουν τοὺς Ἰρλανδοὺς παρὰ ὕστερα ἀπὸ μακρότατη σειρὰ ἀπὸ σκληρὲς μάχες. Καὶ τότε εὐρῆκαν τὴν εὐκαιρία οἱ Ἄγγλοι νὰ κάμουν νέον ἐποικισμὸ στὴν Ἰρλανδία καὶ νέα ἁρπαγὴ γαιῶν ἀπὸ τοὺς Ἰρλανδούς. Στὸ τέλος κατάντησε νὰ εἶνε κύριοι τῆς καλύτερης καὶ πειὸ καρπερῆς γῆς οἱ Ἄγγλοι καὶ οἱ Σκῶτοι ἐποικοι καὶ στὴν κυριότητα τῶν Ἰρλανδῶν εἶχαν ἀπομείνει μόνο τὰ βουνὰ καὶ τὰ βράχια.

Ὁ οἰκονομικὸς χαρακτῆρας τῆς ἀγγλοϊρλανδικῆς διαφορᾶς γίνεται ὀξύτερος καὶ ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ Ἰρλανδοὶ εἶνε φανατικοὶ καθολικοὶ ἐνῷ οἱ Ἄγγλοι καὶ οἱ Σκῶτοι εἶνε διαμαρτυρόμενοι. Καὶ ἴσως αὐτὸ νὰ εἶνε μιὰ αἰτία ποὺ οἱ Σκῶτοι ἦταν πάντα μὲ τὸ μέρος τῶν Ἄγγλων καὶ κατὰ τῶν Ἰρλανδῶν. Καὶ ἐκτὸς αὐτοῦ, ἀργότερα ἔγινε καὶ ἄλλος ἐποικισμὸς τῶν Σκώτων στὴν Ἰρλανδία καὶ στὸ τέλος, λίγο πρὸ τοῦ μεγάλου πολέμου, ἡ ἀγγλικὴ Κυβέρνηση ἐκαλέμου, τὸν τελευταῖο μεγάλο ἐποικισμὸ "Αγγλων καὶ Σκώτων στὴν Ἰρλανδία καὶ ἔτσι κατώρθωσε νὰ ἐξασθενήσῃ σημαντικὰ τὸν Ἰρλανδικὸ χαρακτῆρα τῆς νήσου. Μέσα σ' αὐτὴ τὴ διένεξη γιὰ τὴν ἁρπαγὴ τῆς γῆς, ὑπάρχει ὅλη ἡ ἱστορία τοῦ ἰρλανδικοῦ ζητήματος.

SER

ΕΝ ΜΕΣΩ ΑΒΕΒΑΙΟΤΗΤΟΣ

ΖΩΗΡΑ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΖΥΜΩΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΕΝΕΥΗΝ

Θεάματα

Ραδιόφωνον

ΠΕΜΠΤΗ, 2ᾳ7ᾳ36 —Ἄρα Ἀπόλλων. Ο.Ε.Σ.ΑΘΗΝΩΝ (κχ. 1254, μ. 239). Ἀνημέρωμα 9=10 μ.μ., Κυριακὰς καὶ Δευτέρας κατὰ τὰς αὐτὰς ὥρας μεταδόσεις μουσικῆς.

ΑΘΕΡΥΟΝΤΩΝ (κχ. 904, μ. 332). Ἀνημέρωμα ἀρχὴν ὥρας 9ης μ.μ. Ἀγγλικὴ Κωμωδία Βάγκερ. Ἄσμα τοῦ ἐρωτόκλητου Μαλαγκρίνα. Ἀπόψε τὸ φαῦλον ἀστεῖον Μακεδονικὸν

5η ΠΡΩΙΝΗ

ΟΙ ΙΤΑΛΟΙ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΙ ΑΠΕΛΑΥΝΟΝΤΑΙ ΕΚ ΓΕΝΕΥΗΣ

ΤΟ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ ΛΑΜΒΑΝΕΙ ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ

ΔΡΙΜΥΤΑΤΑ ΑΓΓΛΙΚΑ ΣΧΟΛΙΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 1. (Ἀθην. Πρ.).— Τὰ χθεσινὰ ἐπεισόδια εἰς τὴν Γενεύην παρέσχον νέαν ἀφορμὴν εἰς τὰς κεκηρυγμένας ὑπὲρ τῶν κυρώσεων ἐφημερίδας νὰ ἐπιτεθοῦν δριμύτατα κατὰ τῆς Ἰταλίας.

Γενικῶς, ἐν τούτοις, πιστεύεται ἐνταῦθα, ὅτι οὔτε ὁ λόγος τοῦ Χαϊλὲ Σελασιέ, οὔτε τὰ ἐπεισόδια πρόκειται νὰ ἐπιδράσουν ἐπὶ τῶν εἰλημμένων ἤδη ἀποφάσεων.

Ὁ «Ἡμερήσιος Κήρυξ» παρατηρεῖ, ἐν τούτοις, ὅτι θὰ διεξαχθῇ ψηφοφορία διὰ τὴν λῆψιν ἀποφάσεων, κατὰ τὴν ὁποίαν ὡρισμέναι Ἀγγλικαὶ κτήσεις ὡς ἡ Νέα Ζηλανδία, ἡ Νότιος Ἀφρικὴ καὶ ἄλλα τινὰ Κράτη, θὰ ψηφίσουν κατὰ τῆς ἄρσεως τῶν κυρώσεων.

Ὁ «Ἡμερήσιος Τηλέγραφος», ἐξ ἄλλου, μὴ ἀποκρύπτων τὴν συμπάθειάν του πρὸς τὸν Χαϊλὲ Σελασιέ, τονίζει ὅτι οὗτος ὑπερήσπισε χαμένην ὑπόθεσιν.

"Ο,τι συνέβη, γράφει, δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ μεταβληθῇ παρὰ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν. Τίποτε δὲν ἠμπορεῖ νὰ κάμῃ ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν ἀν καὶ τὰ μέλη της ἐθίγησαν βαθύτατα ἀπὸ τὰς ἀτόπους ἐκδηλώσεις τῶν Ἰταλῶν».

Ἀντιθέτως, εἶνε ἐκτάκτως βίαιον τὸ ἄρθρον τῶν «Ἡμερησίων Χρονικῶν».

«Ἐλπίζομεν, γράφει ἡ Ἀγγλικὴ ἐφημερίς, νὰ πραγματοποιηθοῦν αἱ φῆμαι περὶ ἐπικειμένης ἀποχωρήσεως τῆς Ἰταλίας ἀπὸ τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν. Εἶνε προφανὲς, ὅτι ἡ εἰρήνη δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ βασίζεται ἐπὶ συνεργασίας μετὰ Κυβερνήσεως ἐχούσης ἀντιλήψεις τόσον περιέργους ὡς πρὸς τὴν ἐπιβαλλομένην διεθνῆ τακτικήν».

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΟΥΔΕΤΕΡΩΝ

ΓΕΝΕΥΗ, 1. (Ἀθην. Πρ.).— Οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν οὐδετέρων Κρατῶν τῆς Κ. Τ. Ε. συνῆλθον σήμερον ὅπως συσκεφθοῦν ἐπὶ τῆς στάσεως, ἣν θὰ τηρήσουν κατόπιν τῶν τελευταίων γεγονότων. Μετὰ τὴν σύσκεψιν ἐξεδόθη τὸ ἑξῆς ἀνακοινωθέν:

— Ἡ διεθνὴς ἀνωμαλία καὶ ἡ ἐφαρμοσθεῖσα, κατὰ παράβασιν τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Κ. Τ. Ε., βία ἐγένησαν εἰς τὰς χώρας ἡμῶν ἀμφιβολίας περὶ τοῦ ἂν αἱ βάσεις τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ὑφίστανται εἰσέτι. Εἶνε ἀπαράδεκτον ἄρθρα τινὰ τοῦ Καταστατικοῦ νὰ παραμένουν γράμμα νεκρόν, ὡς ἐπὶ παραδείγματι τὸ ἄρθρον περὶ ἐξοπλισμῶν, καὶ νὰ ζητῆται ἡ ἐφαρμογὴ ἄλλων. "Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς δυσχερείας, εἰς τὰς ὁποίας εὑρίσκεται ἡ Κ.Τ.Ε. ἀναγνωρίζομεν τὴν ἀνάγκην ὅπως ἐξετασθῇ ἡ δυνατότης περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ Καταστατικοῦ της ἐν τοῦ τρόπου, κατὰ τὸν ὁποῖον θὰ γίνεται ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν μελῶν. Τὰ οὐδέτερα Κράτη ἐπιθυμοῦν ὅπως ἡ Κ.Τ.Ε. προτείνῃ νέας μεθόδους πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ Καταστατικοῦ της».

ΤΟ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ ΤΩΝ ΙΤΑΛΩΝ

ΓΕΝΕΥΗ, 1. (Ἀθ. Πρακτ.). — "Αμα τῇ ἐνάρξει τῆς πρωϊνῆς συνεδριάσεως τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῆς ΚΤΕ. ὁ πρόεδρος αὐτῆς κ. Βὰν Ζέελαν, πρωθυπουργὸς τοῦ Βελγίου, κατεφέρθη αὐστηρότατα ἐναντίον τῶν προκαλεσάντων τὰ χθεσινὰ ἐπεισόδια. Ὁ κ. Βὰν Ζέελαν εἰδοποίησε κατόπιν τοὺς ἀκροατάς, ὅτι ἐν ἢ περιπτώσει τὰ ἐπεισόδια ἐπαναληφθοῦν, θὰ διατάξῃ τὴν ἔκκένωσιν τῆς αἰθούσης. Ἀναφερόμενος εἰς τὴν δρᾶσιν τῶν Ἰταλῶν δημοσιογράφων καὶ τῶν ἄλλων ἀτόμων, τὰ ὁποῖα ἐθορύβησαν χθές, ἐτόνισεν ὅτι ἐφηρμόσθη ἀμέσως ὁ κανονισμὸς, ἐκβληθέντων τῶν ταραχοποιῶν τῆς αἰθούσης, τὸ μόνον δὲ ἀποτέλεσμα τῶν φωνῶν καὶ τῶν σφυριγμάτων ὑπῆρξεν, ὅτι οἱ ἐν τῇ αἰθούσῃ κατεχειροκρότησαν καὶ ἐπευφήμησαν τὸν Νεγκούς, ὅταν οὗτος ἐπανέλαβε τὴν ὁμιλίαν του.

Ἡ Διεθνὴς Ἕνωσις τῶν Δημοσιογράφων τῶν ἐμπεπιστευμένων παρὰ τῇ ΚΤΕ., ἐκοινοποίησε ἀπόφασιν τοῦ συμβουλίου της καταδικάζουσαν τὴν στάσιν τῶν Ἰταλῶν δημοσιογράφων καὶ κατηγοροῦσαν αὐτοὺς ὡς γενομένους ἐπιλήψιμόνας τῶν στοιχειωδεστέρων καφάσει τονίζεται, ὅτι οὐδεὶς ἐκ τῶν θορυβησάντων Ἰταλῶν δημοσιογράφων εἶνε μέλος τῆς Ἑνώσεως, τοῦτο δμως δὲν ἐμποδίζει τὸ διοικητικὸν συμβούλιον νὰ θεωρήσῃ καθήκον του δπως, ἐξ ὀνόματος τῶν δημοσιογράφων ὅλων τῶν χωρῶν, ζητήσῃ συγγνώμην ἀπὸ τὸν πρόεδρον τῆς Συνελεύσεως τῆς Κ.Τ.Ε. καὶ ἀπὸ τὸν Αὐτοκράτορα τῆς Ἀβησσυνίας.

ΓΕΝΕΥΗ, 1. (Ἀθ. Πρακτ.). — Οἱ ὀκτὼ Ἰταλοὶ δημοσιογράφοι οἱ ὁποῖοι συνελήφθησαν χθὲς, ὡδηγήθησαν εἰς τὰς φυλακὰς τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου, ὅπου καὶ διῆλθον τὴν νύκτα. Σήμερον μετεφέρθησαν εἰς τὸ μέγαρον τῆς ἀστυνομίας τῇ συνοδείᾳ ἀστυνομικῶν μὲ πολιτικὴν περιβολήν. Εἰς τὴν ἀστυνομίαν ἀνέμενον τοὺς Ἰταλοὺς δημοσιογράφους ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἰταλίας ἐν Βέρῃ καὶ ὁ Ἰταλὸς πρόξενος ἐν Γενεύῃ. Οἱ Ἰταλοί, μετὰ σύντομον ἀνάκρισιν, ἀφέθησαν ἐλεύθεροι προσωρινῶς δι' ἀπόψε, ἄριον δὲ τὴν πρωΐαν θὰ ἀπελαθοῦν ἐκ τοῦ καντονίου τῆς Γενεύης, συμφώνως πρὸς τὴν ἐκδοθεῖσαν διαταγήν.

Ἡ Γραμματεία τῆς ΚΤΕ ἀφήρεσε τὰ δελτία εἰσόδου τῶν συλληφθέντων Ἰταλῶν δημοσιογράφων.

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΜΗΘΕΙΑΝ ΠΟΛΕΜΙΚΟΥ ΥΛΙΚΟΥ ΕΚ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

Ἡ Ἐπιτροπή, ἡ ὁποία θὰ ἀναχωρήσῃ διὰ Γερμανίαν πρὸς προμήθειαν πολεμικοῦ ὑλικοῦ τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς ἀπετελέσθη ἐκ τῶν κ. κ. Μάρκου ὑποστρατήγου ὡς προέδρου, Γκαγκούρη ἀντισυνταγματάρχου, Μελῆ, Ἀντζοῦ, Παπαβασιλείου καὶ Κορλύρα ταγματαρχῶν τοῦ Πυροβολικοῦ. Οἱ δύο τελευταῖοι προορίζονται διὰ τὴν προμήθειαν ἀντιασφυξιογόνων προσωπίδων.

Ἐξ ἄλλου κατηρτίσθη ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου Ἀεροπορίας Ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν κ. κ. Κριεμάδη ἐπισμηναγοῦ ὡς προέδρου, Ἀντωνάρου σμηναγοῦ καὶ Πλοστήρα σμηναγοῦ μηχανικοῦ, ἡ ὁποία θὰ μεταβῇ ἐπίσης εἰς Γερμανίαν πρὸς προμήθειαν πολεμικοῦ ὑλικοῦ προοριζομένου διὰ τὴν Ἀεροπορίαν.

Η ΕΠΑΝΑΦΟΡΑ ΤΩΝ ΑΠΟΜΑΚΡΥΝΘΕΝΤΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΤΗΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ

Κατὰ παρασχεθείσας χθὲς πληροφορίας, ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἐπελήφθη τῆς ἐξετάσεως τοῦ ζητήματος τῶν ἀπομακρυνθέντων μετὰ τὸ κίνημα τῆς 1ης Μαρτίου ἀξιωματικῶν καὶ ὁπλιτῶν τῆς Χωροφυλακῆς, ζητήσας νὰ τῷ ὑποβληθοῦν ἀπὸ τὰς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τὰ σχετικὰ στοιχεῖα. Τὰ στοιχεῖα ταῦτα τῷ ὑπεβλήθησαν, ἐπιπροσθέτως δὲ καὶ οἱ φάκελλοι, οἵτινες ἐσχηματίσθησαν δι' ἕνα ἕκαστον τούτων.

Κατὰ τὰ στοιχεῖα ταῦτα, ἀπετάχθησαν ἢ ἀπεστρατεύθησαν μετὰ τὴν 1ην Μαρτίου 1935, ἑκτὸς τοῦ ἀντιστρατήγου κ. Μπαμπάτση, Ἀρχηγοῦ τοῦ Σώματος, 6 συνταγματάρχαι, 116 κάτω τοῦ βαθμοῦ τούτου μέχρι τοῦ ἀνθυπομοιράρχου, 31 ἀνθυπασπισταί καὶ 250 ὁπλῖται.

Ἤδη ὁ κ. Σκυλακάκης θὰ διαβιβάσῃ τοὺς ἀτομικοὺς φακέλλους τῶν ὡς ἄνω ἀποταχθέντων ἢ ἀποστρατευθέντων πρὸς νέαν κρίσιν εἰς εἰδικὰ συμβούλια, ἐπὶ τῇ βάσει δὲ τῆς γνωματεύσεως τούτων καὶ τῆς προσωπικῆς ἀντιλήψεως τὴν ὁποίαν θὰ σχηματίσῃ ἐκ τῆς περιοδείας του ἀνὰ τὰ ἐπαρχιακὰ κέντρα, θὰ εἰσηγήσῃ σχετικῶς εἰς τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον.

Ἡ σύνθεσις τῶν νέων συμβουλίων καὶ ὁ τρόπος τῆς ἐπανεξετάσεως τῶν φακέλλων θὰ κανονισθοῦν διὰ νόμου, τὸ σχέδιον τοῦ ὁποίου θὰ ὑποβληθῇ ἐντὸς τῶν προσεχῶν ἡμερῶν εἰς τὴν κοινοβουλευτικὴν Ἐπιτροπὴν τῆς ἐξουσιοδοτήσεως. Σχετικῶς ὁ κ. Σκυλακάκης ἐτόνισεν, ὅτι διὰ τοῦ ὑπὸ καταρτισμὸν νόμου θὰ παρασχεθοῦν αἱ ἐγγυήσεις περὶ ἀμεροληψίας κρίσεως. Εἰς ἐρώτησιν ἄν εἰς τὰ συμβούλια τὰ ὁποῖα θὰ συγκροτηθοῦν θὰ μετάσχουν καὶ δύο τελευταῖοι προορίζονται διὰ τὴν προμήθειαν ἀντιασφυξιογόνων προσωπίδων.

Ἐξ ἄλλου κατηρτίσθη ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου Ἀεροπορίας Ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν κ. κ. Κριεμάδη ἐπισμηναγοῦ ὡς προέδρου, Ἀντωνάρου σμηναγοῦ καὶ Πλοστήρα σμηναγοῦ μηχανικοῦ, ἡ ὁποία θὰ μεταβῇ ἐπίσης εἰς Γερμανίαν πρὸς προμήθειαν πολεμικοῦ ὑλικοῦ προοριζομένου διὰ τὴν Ἀεροπορίαν.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΟΙ ΛΟΓΟΙ ΤΩΝ κ. κ. ΜΠΛΟΥΜ ΚΑΙ ΗΝΤΕΝ ΕΝ ΤΗ Κ. Τ. Ε.

Ο ΓΑΛΛΟΣ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΔΗΛΩΣΕΝ ΟΤΙ Η ΓΑΛΛΙΑ ΘΑ ΣΥΜΒΑΛΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΙΝ ΔΙΑ ΤΗΣ Κ. Τ. Ε. ΤΗΣ ΟΜΑΔΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Ο κ. ΗΝΤΕΝ ΕΔΗΛΩΣΕΝ ΟΤΙ Η ΑΓΓΛΙΑ ΟΥΔΕΠΟΤΕ ΘΑ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΤΗΝ ΠΡΟΣΑΡΤΗΣΙΝ ΤΗΣ ΑΙΘΙΟΠΙΑΣ ΘΑ ΔΕΧΘΗ ΟΜΩΣ ΑΡΣΙΝ ΤΩΝ ΚΥΡΩΣΕΩΝ

ΓΕΝΕΥΗ, 1. (Ἀθ. Πρακτορεῖον). — Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Μπλοὺμ ὁμιλῶν τὴν πρωΐαν ἐν τῇ Συνελεύσει τῆς Κ.Τ.Ε. διηυκρίνισε τὰς ἀμφιβολίας, αἱ ὁποῖαι βαρύνουν ἐπὶ τῆς διεθνοῦς καταστάσεως, ἀποκρούσας τοὺς ἰσχυρισμοὺς περὶ παρακμῆς τῆς σημερινῆς Γαλλίας.

—Ἡ Γαλλία, λέγουν, εἶνε δύναμις περιελθοῦσα εἰς δευτέραν μοῖραν. Ἀλλ' ἐν πρώτοις δὲν πρέπει νὰ ὑπάρξῃ ἱεραρχία μεταξὺ τῶν Δυνάμεων, αἵτινες μετέχουν τῆς Διεθνοῦς κοινότητος, διότι τοῦτο θὰ κατέστρεφε τὴν ἀρχὴν αὐτῆς ταύτης τῆς ΚΤΕ.

Ὁ κ. Μπλοὺμ, συνεχίζων, κατέδειξε τὸ ἀθάσιμον ἑξέων τινῶν ἰσχυρισμῶν, βασιζομένων πρῶτον ἐπὶ τῶν ἐργατικῶν ἀξιώσεων καὶ δεύτερον ἐπὶ τῆς στρατιωτικῆς καταλήψεως τῆς Ρηνανίας. Σχετικῶς μὲ τὸ τελευταῖον τοῦτο ἀνεμένετο ὅτι ἡ Γαλλία θ' ἀπήντα διὰ στρατιωτικῶν μέτρων.

—Ἀλλὰ ποῖος θὰ ἐτόλμα νὰ ὑποθέσῃ — εἶπεν ὁ κ. Μπλοὺμ — ὅτι ἡ ἀντίδρασις τῆς Γαλλίας θὰ ἦτο ἡ ἰδία ἄν ἐθίγοντο τὰ σύνορά της ἢ ἐκείνα, τὰ ὁποῖα ἐγγυῶνται αἱ ὑποχρεώσεις τῆς;

Ὁ γαλλικὸς λαὸς θέλει τὴν εἰρήνην, εἰρήνην δι' ὅλους τοὺς λαοὺς ἄνευ διακρίσεως καθεστῶτος. Ἀλλ' ἡ εἰρήνη δὲν εἶνε σιωπηρὰ ὑποταγὴ εἰς τὴν βίαν καὶ ταπεινὴ ἀποδοχὴ τοῦ τετελεσμένου γεγονότος. Βασίζεται ἐπὶ τῆς διεθνοῦς νομιμότητος καὶ ἠθικῆς.

—Θέλομεν — ἐτόνισεν ὁ κ. Μπλοὺμ —εἰρήνην ἀδιαίρετον διὰ τὴν Εὐρώπην καὶ τὸν κόσμον ὁλόκληρον.

Περαιτέρω ὁ κ. Μπλοὺμ κατέδειξε τοὺς φόβους τῆς Γαλλίας ἔναντι τῆς Εὐρώπης, ἡ ὁποία, εἶπε, δὲν εἶνε μία εἰρηνικὴ Εὐρώπη, διότι πάντες ἐξοπλίζονται καὶ διότι τὸ αἴσθημα τοῦ πολέμου ἔχει γενικευθῆ σχεδόν.

— Εἰς τὸν κίνδυνον τοῦτον — —ἐτόνισεν ὁ κ. Μπλοὺμ — ἡ Γαλλία θέλει ἀποφασιστικῶς νὰ φράξῃ τὴν ὁδόν. Ἡ ἀποτυχία τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν δὲν ἔγκειται εἰς τὸ Σύμφωνον, ἀλλ' εἰς τὴν βραδεῖαν, ἀθεβαίαν καὶ ἀόριστον ἐφαρμογήν αὐτοῦ. Ἐκεῖνο ὅπερ πρέπει νὰ προκύψῃ ἐκ τούτου εἶνε ἡ ἐκ νέου σύσφιξις τῶν ἐκ τοῦ Συμφώνου ὑποχρεώσεων. Ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις δὲν δύναται νὰ δεχθῇ ἀναθεώρησιν περιορίζουσαν τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν εἰς ρόλον ἀκαδημαϊκοῦ συμβουλίου. Εἶνε ἑτοίμη νὰ προσείνῃ καὶ νὰ δεχθῇ πᾶσαν διαρρύθμισιν καὶ ἑρμηνείαν αὐξάνουσαν τὴν πρακτικὴν ἀποτελεσματικότητα τοῦ Συμφώνου. Ἡ Γαλλία δηλοῖ κατοῦτο ἐμπράκτως, τὴν πίστιν της πρὸς τὸν διεθνῆ νόμον. Δίδει τὸν λόγον της καὶ θὰ τὸν κρατήσῃ τὰ ἐλατήρια, τὰ ὁποῖα ὁδηγοῦν τὰ κράτη νὰ ἐξοπλίζωνται, ἐδήλωσεν ὅτι ἡ ὁμαδικὴ ἀσφάλεια, βασιζομένη ἐπὶ τῆς συνεχοῦς αὐξήσεως τῶν ἐξοπλισμῶν δὲν δύναται νὰ εἶνε ὄργανον εἰρήνης μόνιμον καὶ σταθερόν, διότι ὀργανομένη εἰς μίαν ὑπερεξωπλισμένην Εὐρώπην θὰ θέσῃ ἐνώπιον ἑκάστου κράτους σκληρὸν δίλημμα. Ἀλλὰ πρέπει ν' ἀποδεχθῇ τις τὸ ἐνδεχόμενον τοῦ πολέμου διὰ νὰ σώσῃ τὴν εἰρήνην. "Οσον ὁ κίνδυνος οὗτος ἀντιμετωπισθῇ θαρραλέως, τόσον θὰ εἶνε ἀσθενέστερος. "Ἄλλως τε, διὰ νὰ πρέπει νὰ συνδυασθῇ μὲ ἕνα γενικὸν ἀφοπλισμόν.

Αὗται εἶνε — εἶπεν ὁκ. Μπλοὺμ — αἱ κατευθύνσεις τῆς διεθνοῦς δράσεως τῆς Γαλλίας καὶ τὸ πνεῦμα μὲ τὸ ὁποῖον θὰ ἐξετασθοῦν αἱ τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν. Δύο παρεβιάσεις τοῦ διεθνοῦς νόμου ἐγένοντο καταλήξασαι εἰς ἀντιθέτους πραγματικὰς καταστάσεις. Ἡ ὑπόθεσις τῆς Ρηνανίας δὲν διεκανονίσθη διὰ τοῦ διαρρεύσαντος χρόνου. Ἡ τῆς Αἰθιοπίας δύναται ἴσως νὰ διακανονισθῇ ἐν Αἰθιοπίᾳ ἀλλ' οὐχὶ ἐν Γενεύῃ. Ἡ Γαλλία ζητεῖ νὰ συνδιαλλάξῃ τὴν πίστιν της πρὸς τὸ δίκαιον καὶ τὴν θέλησίν της ὑπὲρ τῆς εἰρήνης. Δὲν θέλει ἐπὶ ἀντιθέτων πρὸς τὸ δίκαιον γεγονότων νὰ ἐκφέρῃ γνώμην, ἥτις θὰ ἠδύνατο τυχὸν νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐνθάρρυνσις. Δὲν θέλει νὰ καταφύγῃ εἰς τὸν πόλεμον διὰ νὰ ζητήσῃ τὴν ἐπανόρθωσιν τοῦ δικαίου. Συλλογίζεται τὴν Εὐρώπην τῆς αὔριον καὶ ἔχει καὶ νὰ ἐπιδιώξῃ ὅπως ἀπὸ τὰς σημερινὰς ἔοιδας προκύψῃ πραγματικὴ συμβολὴ εἰς τὴν εἰρήνην διὰ τῆς δημιουργίας ἑνὸς καλλιτέρου μέλλοντος.

Ὁ κ. Μπλοὺμ ἀπηύθυνε κατόπιν ἔκκλησιν πρὸς τὰς Δυνάμεις αἵτινες ἐγένοντο ἀφορμὴ τῶν παραβάσεων ὅπως δεχθοῦν νὰ συνεργασθοῦν ἀπὸ κοινοῦ δι' ἀφωπλισμένην εἰρήνην εἰς τοὺς κόλπους μιᾶς ἀνανεωμένης Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΗΝΤΕΝ

Ἐπαναληφθείσης τὸ ἀπόγευμα τῆς συνεδριάσεως τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἔλαβε τὸν λόγον ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀγγλικῆς ἀντιπροσωπείας καὶ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἀγγλίας κ. Ἥντεν, ἀναπτύξας τὰς ἀπόψεις τῆς ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως.

Ἀναφερόμενος εἰς τὸν λόγον τὸν ὁποῖον ἐξεφώνησε χθὲς ἐν τῇ Συνελεύσει ὁ Ἀβησσυνὸς αὐτοκράτωρ, ὁ κ. Ἥντεν ἐτόνισε τὴν ἀξιοπρέπειαν μεθ' ἧς οὗτος ὡμίλησεν, ἐλκύσας τὴν συμπάθειαν ὅλου τοῦ ἀκροατηρίου. Ἡ Ἀγγλία — ἐδήλωσεν ὁ κ. Ἥντεν — ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ θ' ἀναγνωρίσῃ τὴν κατάκτησιν τῆς Ἀβησσυνίας.

Οὐδεὶς ἐκ τῶν παρόντων — εἶπε — δύναται νὰ εἶνε ἱκανοποιημένος ἀπὸ τὰς περιστάσεις ὑπὸ τὰς ὁποίας ἡ Συνέλευσις συνέρχεται. Εὑρισκόμεθα ἄπαντες εἰς δυσηράν θέσιν, ἀλλὰ τὸ μᾶλλον ἀναγκαῖον διὰ τὸ συμφέρον ἑκάστου μέλους τῆς Κοινωνίας καὶ αὐτῆς ταύτης τῆς Κοινωνίας ὡς ὀργανισμοῦ ἦτο νὰ ἀντιμετωπισθοῦν τὰ γεγονότα. "Οσον ἀφορᾷ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν κυρώσεων ἐν τῇ Ἰταλο - Αἰθιοπικῇ διαφορᾷ, τὰ μέλη τῆς Κοινωνίας ἐφήρμοσαν οἰκονομικὰ καὶ δημοσιονομικὰ τινα μέτρα, τὰ ὁποῖα ἦσαν εἰς θέσιν νὰ ἐπιβάλουν καὶ τὰ ὁποῖα ἐσκέφθησαν ὅτι θὰ ἦσαν ἀποτελεσματικὰ αὐτὰ καθ' ἑαυτά. Τὸ ὅτι ταῦτα δὲν ἀπέδωκαν τὴν ἀποτελεσματικότητα ἥτις προσεδοκᾶτο, ὀφείλεται οὐχὶ εἰς τὸ πλημμελὲς τῆς ἐφαρμογῆς των ἀλλὰ εἰς τὰς συνθήκας ὑπὸ τὰς ὁποίας ὑπελογίσθη ὅτι θὰ ἀπέδιδον τὸ ἀποτέλεσμά των. Καὶ ὅλοι ἀναγνωρίζομεν ὅτι τὰ οἰκονομικὰ καὶ δημοσιονομικὰ ταῦτα μέτρα ἀπέτυχον τοῦ σκοποῦ των. Ἡ ἐξέλιξις τῶν στρατιωτικῶν γεγονότων καὶ ἡ ἐπιτοπίως ἐν Ἀβησσυνίᾳ δημιουργηθεῖσα κατάστασις, ἔφερον εἰς τὸ σημεῖον νὰ ἴδωμεν τὰς ἐν ἰσχύι κυρώσεις ἀνικάνους νὰ ἀνατρέψουν τὴν κατάστασιν τῶν πραγμάτων ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ. Ἐὰν ἡ ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἐφρόνει ὅτι ἡ διατήρησις τῶν ὑφισταμένων κυρώσεων ἢ ὅτι ἡ λῆψις καὶ ἄλλων ἐπιπροσθέτων οἰκονομικῶν μέτρων θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπαναφέρῃ τὰ πράγματα εἰς τὴν θέσιν των, θὰ ἦτο ἑτοίμη νὰ συνηγορήσῃ ὑπὲρ τοιαύτης πολιτικῆς, ἄν καὶ τὰ ἄλλα μέλη τῆς Κοινωνίας συνεφώνουν πρὸς τοῦτο. Ἡ ἀγγλικὴ Κυβέρνησις εὑρίσκει ὅτι εἶνε ἀδύνατον νὰ ἐξακολουθήσῃ τρέφουσα τοιαύτας πεποιθήσεις.

Η ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΕΠΕΜΒΑΣΙΣ

Κατὰ τὴν ἡμετέραν ἄποψιν, μόνον ἡ στρατιωτικὴ ἐπέμβασις θὰ ἠδύνατο νὰ φέρῃ τὸ ποθούμενον ἀποτέλεσμα, δὲν δύναμαι δὲ νὰ πιστεύω ὅτι ὑπὸ τὰς παρούσας συνθήκας ὑφ' ἃς διατελεῖ ὁ κόσμος στρατιωτικὴ δρᾶσις εἶνε δυνατὸν νὰ πραγματοποιηθῇ. Πρέπει νὰ ἀναγνωρίσωμεν ἐν πραγματικότητα αὐτήν. Ἡ συνέχισις τῶν ἐπὶ τοῦ παρόντος ὑφισταμένων κυρώσεων δὲν θὰ ἐξυπηρετήσῃ πρακτικῶς τὸν σκοπόν μας. Ἀλλὰ συγχρόνως καὶ ἡ ἄποψις τῆς ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως εἶνε ὅτι ἡ παροῦσα Συνέλευσις ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ δύναται ν' ἀναγνωρίσῃ τὴν κατάκτησιν τῆς Ἀβησσυνίας ὑπὸ τῆς Ἰταλίας. Ἐὰν ἡ ὠμὴ πραγματικότης πρέπῃ νὰ ἐπιδράσῃ ἐπὶ τῆς στάσεώς μας ὡς πρὸς τὰ μέτρα, ἅτινα ἐλάβομεν, δὲν δύναται ὅμως νὰ ἐπηρεάσῃ τὴν κρίσιν μας οὐδὲ νὰ τροποποιήσῃ ὁπωσδήποτε τὰς ἀπόψεις πρὸς τὰς ὁποίας ἐτάχθησαν, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐνέργειαν τῆς Ἰταλίας, τὰ πενήκοντα δύο Κράτη τῆς Κ. Τ. Ε. τὸ παρελθὸν φθινόπωρον.

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΗΣ Κ. Τ. Ε.

Εἰσερχόμενος ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Ἥντεν εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ ἐρωτήματος τοῦ ὅλου καθ' ὅν δύναται νὰ ὀργανωθῇ ἡ Κ. Τ. Ε. ἀνέπτυξε τὴν σπουδαιότητα ἣν ἐνέχει τὸ μέλλον αὐτῆς.

«Θὰ παραδεχθῶμεν — εἶπεν — ὅτι ἐπειδὴ τὴν φορὰν ταύτην ἀπετύχομεν εἰς τὴν προσπάθειάν μας ὅπως ὁ κανὼν τοῦ νόμου ὑπερισχύσῃ τοῦ νόμου τῆς βίας, πρέπει καὶ ὁριστικῶς νὰ ἐγκαταλείψωμεν τὸν σκοπόν μας τοῦτον; Ἀσφαλῶς ὄχι. Καὶ τοιούτου προκειμένου ἔργου ἐνώπιον ἡμῶν ἡ προσπάθειά μας δέον νὰ συγκεντρωθῇ εἰς τὴν ἀνασυγκρότησιν τῆς Κοινωνίας, νὰ κατανοηθῇ δὲ σαφῶς ὅτι τὰ μαθήματα τῶν τελευταίων ὀλίγων μηνῶν πρέπει νὰ μᾶς γίνουν διδάγματα. Ἡ ἀγγλικὴ Κυβέρνησις εἶνε ἑτοίμη νὰ προέλθῃ ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν εἰς οἱανδήποτε συνεργασίαν μετὰ τῆς παρούσης Συνελεύσεως ἢ ἄλλου τινὸς ὀργανισμοῦ τῆς Κοινωνίας διὰ τὴν ἐξέτασιν τοῦ ἀμέσου μέλλοντος αὐτῆς».

Ὁ κ. Ἥντεν ὑπέδειξεν ἀκολούθως ὅτι θὰ ἠδύνατο ἀπὸ τοῦδε ν' ἀρχίσῃ μία προκαταρκτικὴ ἐργασία δι' ἀνταλλαγῆς γνωμῶν κατὰ τὴν παροῦσαν μάλιστα σύνοδον τῆς Κοινωνίας, αἵτινες μελετώμεναι ἐν τῷ μεταξὺ ἐπισταμένως ὑφ' ὅλων τῶν χωρῶν νὰ διαμορφωθοῦν τοιουτοτρόπως ὥστε νὰ εἶνε ὡρίμοι πρὸς συζήτησιν κατὰ τὴν προσεχῆ Συνέλευσιν τοῦ Σεπτεμβρίου.

Η ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ κ. ΜΠΛΟΥΜ

Ἀναφερόμενος εἰς τὸν λόγον, τὸν ὁποῖον ἐξεφώνησε τὴν πρωΐαν ὁ Γάλλος πρωθυπουργὸς κ. Μπλοὺμ περὶ τῆς ἀνάγκης νὰ τονωθῇ τὸ κύρος τῆς Κοινωνίας, ὁ κ. Ἥντεν παρέσχε διαβεβαιώσεις περὶ πλήρους συνεργασίας Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ, τονίσας ὅτι αἱ τροποποιήσεις δέον νὰ ἐπέλθουν οὐχὶ ἀναγκαίως εἰς τὴν εὔρυνσιν τῆς δικαιοδοσίας τῆς Κοινωνίας, ἀλλ' ἀ κυρίως εἰς τὰς μεθόδους, διὰ τῶν ὁποίων αὕτη θὰ ἐπιβάλλῃ τοὺς νόμους της».

Μετὰ τὸν κ. Ἥντεν ὡμίλησεν ὁ Καναδὸς ἀντιπρόσωπος κ. Μάσεϋ ταχθεὶς πρὸς τὴν ἀποψιν τῆς ἄρσεως τῶν κυρώσεων.

Λίαν ἐνδιαφέρων ἦτο ἐπίσης ὁ λόγος, τὸν ὁποῖον ἐξεφώνησε κατὰ τὴν ἀπογευματινὴν συνεδρίαν ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Νοτιοαφρικανικῆς Ἑνώσεως κ. Τεγουοῦπερ, ὁστις ἐπετέθη δριμύτατα κατὰ τῶν μεγάλων Δυνάμεων διὰ τὴν ἀπόφασίν των ὅπως ἄρουν τὰς κυρώσεις, ζητήσας ὅπως, τοὐναντίον, ἐπιβληθοῦν αὗται αὐστηρότεραι.

Β' ΕΚΔΟΣΙΣ

ΟΙ ΕΜΠΟΡΟΙ ΕΝ ΑΝΑΣΤΑΤΩΣΕΙ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΕΠΙΒΑΛΛΟΜΕΝΟΥΣ